

DEN FULLSTENDIGE ORDENSREGELEN I 9 PUNKTER

Skrevet under Ordenens allmenne Konvent
5782 : 1782

av Jean-Baptiste Willermoz

Oversatt fra den franske originalen av Eques a Parausion.

Teksten har gjennomgått en lett modernisering

© 2010 Ordre Reaux Croix

A..L..G..D..G..A..D..L..U..¹

PROLOG

O du som nettopp har blitt innvidd i Visdommens barm!

Barn av Dyd og av Fred!

Gi våre ord et lyttende øre, og la din sjel åpne seg til Sannhetens lærdommer!

Vi vil lære deg veien til et lykkelig liv, vi vil lære deg om ditt opphavs ekstase!

Vi vil lære deg å forfine, med livskraft og fremgang, alle de evner som forsynet har betrodd deg, og slik gjøre deg til en Menneskehetens støtte, og en deltager i det guddommeliges mysterier og velsignelser.

¹ A la Gloire du Grand Architecte de l'Univers « Til Ære for Universets Store Arkitekt » [Nota: Forkortelsen består av ni bokstaver med overlegg –P]

ARTIKKEL I

PLIKT OVENFOR GUD OG RELIGIONEN

1. Din første hyllest hører til det Gudommelige.
Dyrk det majestetiske vesen som skapte universet gjennom sin Viljeshandling, som uopphørlig virker i Altet. Han som fyller ditt hjerte, men som ditt snevre sinn verken kan fatte eller definere.

Ha medfølelse for den elendige villfarelse for dem som lukker sine øyne for Lyset og vander i skyggenes dal, og la ditt hjerte åpnes for den Evige. Avvis med forakt de fåfengte sofisteriene, som fornedrer den Menneskelige Ånd når den kommer bort fra sin kilde.

Opphøy alltid din sjel over de materielle ting som omgir deg, og rett ditt Begjær til himmelens regioner, for de er din arv og ditt sanne hjemland.

Rett din Vilje og ditt Begjær til Gud; gjør deg selv verdig hans livgivende krefter, og oppfyll slik lovene som han ønsket at du skulle håndheve i ditt embete som ett Menneske på jorden. Din ekstase er i Gud, i henrykkelse over å bli gjenforent med ham for alltid.

Dette er målet for all din streben, og kompasset for alle dine handlinger.

2. Men hvordan skal du forbli oppreist i den Eviges åsyn, du som har slik en skjør forfatning? Hvordan, spør jeg, når du i hvert øyeblikk kan avvike fra den Eviges vei, og besudle din egen hellighet, tross at evigheten tilbys deg ustanselig?
Overlatt til fornuftens vage begrensninger, kan du se noen trøst i din fremtid?

Sammenlignet med den Eviges bilde, hvordan står det fatt med deg?

Vær takknemlig, og glem aldri Gjenfødselen og Regenerasjonens uendelige muligheter.

Gjør deg selv ydmyk i det levende Logos, Ordet i utstrekning, og velsigne forsynet for at du ble født på et sted og i en tid hvor opplysningens vei ligger åpen for deg.

Bekjenn over alt den Gudommelige Religion: Sannhetens Religion.

Og bøyg hverken din rygg eller ditt kne i skam for at du tilhører dens evige rekker.

Vår forpliktelses evangelium er Sannheten, og om du ikke er sannferdig, vil du opphøre å være en innvidd.

Kunngjør gjennom alle dine handlinger en opplyst og livskraftig hengivelse.

Kunngjør, uten hykleri, uten fanatisme, at Veien ikke blott spekulerer sannheter: for det er selve utøvelsen av Sannhet som definerer deg, og alle dine moralske plikter.

Slik vil Sannheten undervise deg, og lede deg og dine medmennesker, og skjenke deg glede og lykke. Slik vil du aldri skjelve, hverken for Menneskers blikk, eller fremfor Guds trone.

3. Sannheten er alle tings fundament, og Sannhetens riddere slåss utelukkende for kjærlighet og barmhjertighet.

Denne religionens hellighet kan bare bli besudlet av hat.

Derfor forfølger vi ikke, men forlater heller alt bak oss: Alle vil stå fremfor den Eviges dom og mål, vi søker kun tilfredshet igjennom toleranse.

Mystikere! Barn av én Gud, forent i én tro på én Sannhet!

Båndet som forbinder oss er kjærligheten, og denne Altets intime kjede, forener oss i dét den bannlyser alt hat og alle fordommer mot Menneskeslekten.

ARTIKKEL II

ÅNDENS UDØDELIGHET

1. Menneske!

Verdens konge!

Skapelsens mesterverk som den Evige levendegjorde med sin ånd!

Mediter på din sublime utvalgthet.

Alt rundt deg: alt som lever, bade i plante- og i dyreriket, forgår med tiden, og er underlagt ditt imperium: din udødelige Ånd.

Ditt hemmelige sentrum er Ett, Alt og emanerer fra det Gudommeliges bryst, og skal overleve alle materielle ting og aldri dø.

Dette er det sanne merket for ditt adelskap, din lykkes levende segl.

Dette har du glemt.

Og gjennom din bevissthets stolthet, styrtet deg selv ned i glemselens avgrunn.

Av din egen Vilje, har du fornedret deg selv!

Tross din opprinnelige, og nåværende storhet, hva er du nå, sammenlignet med den Evige? Tilbe det Uendelige, mens du er i den endelige verdenens hengemyr.

Skill forsiktig din himmelske uforgjengelige essens, fra de fremmede legeringer du nå består av.

Forfin din udødelige Ånd, og fullkommengjør din Sjel, slik at denne hellige forening blir et tempel av rent lys, når ditt vesen frigjør den grove materiens damper.

Slik vil du bli fri fra slavesjakkene, oppnå glede i denne ulykkens favn, bli ubevegelig i livets stormer, og du vil dø uten frykt.

2. Innvidde!

Om du noensinne betviler din udødelige Ånds natur, og ditt adelige opphav, så vil din innvielse være fruktløs for deg.

Du vil opphøre å være Visdommens adoptivbarn, og du ville bli fortapt i de materielle og profane veseners masse, famlende etter lys i mørkets avgrunn.

ARTIKKEL III

PLIKT OVENFOR REGENTEN OG DITT HJEMLAND

1. Den Evige valgte Mennesket til å være en Regent på jorden, og Mennesket valgte igjen regenter fra sine egne rekker, for å reise en stat hvor det kunne leve.
Når Menneskenes stat slik blir reist i Sannhetens navn, skal du verdsette den rettmessige autoritet i det verdenshjørne hvor du lever.

Din ære skal derfor først bli bedømt utfra din gjenspeiling av det Gudommelige, og dernest i dine medmenneskers øyne.

Mennesket, vandrende i skogen, ukultivert og avskåret fra sin like, er ikke skikket for å ta del i den Gudommeliges kommunion, ei heller til å ta del i de gleder som forbeholdes det.

Dets Vesen vokser blant venner, dets Sinn styrkes av meningsmotsetninger. Men når det er deltager i et samfunn, heller det mot konstant strid, født av egeninteresse og uordnede pasjoner, og dets uskyld bukkes snart under for enten vold eller bedrageri.

Mennesket fant det derfor nødvendig å skape verdslige lover for å veiledet det, og ledere for å holde dem.

2. Forstandige Menneske,
Be for dine foreldre, be for dem som styrer ditt land, og be for deres bevaring, for selv de burde være representanter for guddommeligheten på jorden.

Om de feiler, vil de bli målt mot bildet av kongenes dommer.

Slik skal ditt Hjerte være din Konge, og dets lover dine lover.

Vær derfor vaktsom, for når alt kommer til alt, kan du kun bedra deg selv.

Selvstyre er din hellige plikt, selvstyre i Menneskets kongerike.

Og om ditt hjerte ikke bever av glede når det hører de søte hemmeligheter rundt det skjulte navn, og det skjulte konge, ville vår Orden forvise deg fra sitt skjød, og anse deg for uverdigg til å stå i våre rekker.

For om du mislykkes i denne første oppgave i ditt selvstyre, mislykkes hele dets hensikt; å være en pålitelig og verdig bolig for din egen opphøyelse.

Vær derfor en patriot i ditt indre rike, den mest trofaste make i ditt bryllup med himmelen. Oppdra din sjels barn til å forstå sine egne lover, og de plikter de medfører.

Vær den modigste kriger, den mest rettfærdige dommer, den viseste Mester, den mest lydige tjener, den ømmeste forelder, den mest pålitelige make, slik at ditt barn vil bli oppdratt, helliggjort, og styrket som et fritt Menneske, frivillig deltagende i oppføringen av Sannhetens Tempel, og aldri følger i de svakes rekker, i hykleriet og menedens kongerike.

ARTIKKEL IV

PLIKT OVENFOR MENNESKEHETEN

1. Skulle grensene til ditt kongerike åpnes, og skulle ditt hjerte velge å krysse disse ditt rikes grenser, og skulle ditt hjerte bli satt i brann og delta i andre Menneskers hjerter, da vil du se at alle nasjoner stammer tilbake til én felles kilde.

Du vil ikke kunne unngå å gjenkjenne at Menneskeheten er blott én familie; og du vil verdsette alle Mennesker, for vi har alle de samme organene, det samme behovet for kjærlighet, det samme Begjær etter å gjøre nytte, og vi har alle en u dødelig ånd som du selv.

Om dette ikke skulle skje, så ikke nøl:

Kom inn i vårt Tempel, og gi din hyllest til den hellige Menneskeheten, for universet er den Innviddes hjem, og alt som har et Menneskes skikkelse er aldri fremmed for ham.

2. Kom og delta i dette kongelige byggverk, unnfanget og oppreist for Menneskets gjenreisning. Fryd deg over disse dydige sjelers forsamling, beskjeftiget med dets opphøyelse, spredt ut i alle land hvor fornuften og opplysningen har hatt sin inntreden. Møt oss under Menneskehetens banner, styrt av enkle og enhetlige lover.

Til sist, føl vår Hellige Ordens sublime mål: hengi hele ditt liv til virksomhet og nestekjærlighet; foredle, rens og styrk denne beslutning ved hvileløst å arbeide med din egen fullkommengjørelse, som bringer deg nærmere det Guddommelige.

ARTIKKEL V

NESTEKJÆRLIGHET

1. Skapt i Guds bilde, som har valgt å være i kommunion med Mennesket og spre lykke igjennom dem, nærm deg dette eksempel på det Uendelige med en fast Vilje til ustanselig å fremme det, og la den opprømte lykksaligheten flyte over til andre etter din ytterste evne: For hva ånden kan forstå om det guddommelige, er den innviddes arv.

2. Se barndommens kraftløshet, den krever din støtte.
Betrakt ungdommens katastrofale uerfarehet, den ber om ditt råd.

Bruk din glede for å skjerme dem fra feil og de bedrag som truer dem.

Tenn i dem gnister fra deres Genius' hellige Ild, hjelp dem å vokse for verdens glede.

3. Alle vesener som lider eller sørger har hellige rettigheter ovenfor deg; ta deg i akt på ikke å ignorere dem!
Vent ikke til de fortviltes rop begynner å kjede deg før du kommer til deres hjelp.

Grip inn og berolige dem som er ulykkelige, spesielt dem som lider i taushet.

Forgift ikke, ved å skryte om dine gaver, den kilde hvor de ulykkelige går for å stilne sin tørst. Søk ikke belønning for din velvilje i massens fåfengte applaus, for den Innvidde søker sin belønning kun i sin samvittighets taushet, og i den styrkede gjenkjennelsen til den Guddommelige, under hvis øyne han alltid står oppreist.

4. Om forsynet skulle gi deg noe i overflod, ta deg i akt for ikke å sløse det frivollent eller skjødesløst; for Visdommen ville heller se at ditt hjerte ble likegyldig til dine eiendeler, og fritt og spontant delte av dine goder

Dette er den eneste måte å nyte de privilegier du matte ha blitt gitt.

Vær på vakt for gjerrighet, den mest elendige av laster, slik at den ikke fornedrer din karakter, og at ditt hjerte skulle herde av de kalde og tørre beregninger den vekker. Om du noen gang skulle begynne å visne i dens bedrøvelige selv-opptatthet, flykt fra vårt Tempel, for da har det blitt et fremmedsted for deg, og vi ville ikke lengre gjenkjenne deg i Guddommens opprinnelige bilde.

5. Som din nestekjærlighet tennes av religion, burde din forstand være opplyst av Visdom.

Som ditt hjerte skulle omfavne hele Menneskeheten, så må din Ånd velge hvor den skal anvende seg med visdom.

Forfin den derfor, enten gjennom undervisning, råd, beskyttelse eller avlastning.

Men aldri tro at du har gjort nok, og aldri len deg tilbake for å nyte fruktene av ditt arbeid.

Overgå deg selv! Vend alltid tilbake til ditt arbeid, for kun igjennom dét vil du få tilbake din kraft!

Derved vil du gjennomstrømmes av uopphørlige frembrudd av sublim pasjon, en uuttømmelig kilde av nytelse vil bli forberedt for deg: du vil oppnå, her på jorden, ditt første glimt av himmelsk henrykkelse, din sjel vil vokse, og hvert øyeblikk i livet ditt vil gjennomtrenges av Åndens ekstase.

6. Når du til sist har overgått deg selv, og nådd frem til grensene for din endelige natur, og har slitt deg selv ut slik at du ikke tror at du kan utholde ditt arbeid lengre, la aldri din sjel fortvile!

Kom da til vårt Tempel.

Kom og se prakten til den Hellige Kjede som forener oss, og den skal gjenopplive alle dine krefter, for vår krig mot verdenssorgen, slik de innvidde har hengitt seg til, vil bringe fram en ny verden; moden med de søte fruktene fra våre forente krefter, når de alle er rettet mot det samme mål.

Da vil dine rikdommer mangfoldiggjøres, fordi du bidrar til tusen Menneskers lykke fremfor blott étt, og alle dine Begjær vil krones.

ARTIKKEL VI

ANDRE MORALSKE PLIKTER OVENFOR MENNESKEHETEN

1. Elsk din neste som deg selv, og gjør aldri mot ham det du ikke vil ha gjort mot deg selv. Handle med Stillhetens sublim kraft, og tjen Menneskeheten med Ordets sublim gave. Vær et tegn for Menneskets herredømme over naturen. Gå andres nød taust i møte, men gå høyløst frem for å antenne den Åndens Hellige Ild i alle hjerter.

Vær verdig men uformell, reis deg selv for å statuere et gudommelig eksempel.

Misunn aldri andre for deres glede, men delta heller i den.

Tillat aldri sjalusien å vekkes i ditt bryst, selv ikke for et øyeblikk, for i dens røtter, og ved dens kraft, forstyrrer den din gledes fred, og din sjel blir et offer for de mest miserable furiers storm.

2. Tilgi din fiende, for du kan ikke hevne hva han har gjort mot seg selv.

For i dette prinselige offer, finner du religionens mest sublim hemmelighet:

Ved å gjenkjenne din neste som deg selv, fører du ham tilbake til den Eviges bilde.

Dette er syndsforlatelsen eneste hensikt, og Menneskets mest himmelske handling.

Nåden skjuler seg derfor i likegyldigheten.

Husk alltid, at dette er Skjønnhetens triumf, Viljens eneste makt over instinktet.

For den Innvidde glemmer alle fornærmelser, men aldri noen erstatninger.

ARTIKKEL VII

MORALSK FULLENDELSE AV DEG SELV

1. Når du hengir deg til andres velferd, glem ikke din egen perfektjonering, og forsøm ikke din udødelige sjels behov.
Stig ofte ned i ditt hjerte og utforsk dets hemmelige kammer.

Fullbyrdelsen av den Innviddes største Begjær er å kjenne seg selv.

Din sjel er et knust speil som splintrer Lyset; reparer det med ditt Begjærs prøvelser, slik at det vil reflektere sitt sanne bilde.
2. Renhet og Strenghet skal være dine uløselige følgesvenner, og gjøre deg respektabel i de profanes øyne, samt holde din sjel ren, rank, sann og ydmyk.
Stolthet er Menneskets farligste fiende, for den opprettholder en illusorisk tiltro til sin styrke.

Tenk aldri over det jordlige fødested hvorfra du kom, for det bremser deg kun på din ferd.

Fest blikket på det sted du må nå frem til.

Din tid til reiser er kort; bruk den vel og bruk den nå!

Aldri døm deg selv gjennom andres øyne; dette er blott selv-forgiftning av sjelen.

Mål deg selv etter din egen standard, og kjenn stinget av ditt eget sverd!
3. Om du taler, tal sannheten, og ikke ditt hjertes hemmeligheter, la dine lepper være et sant og trofast våpen for deg.
Den Innvidde som avkler seg sannheten, og ikler seg hykleriet og det kunstiges maske, ville være uverdigg til å leve blant oss, og så mistro og ufred i våre fredelige templer. Han ville snart bli en skrekk og en pest for seg selv.
4. Fordyp deg selv i den Eviges nærvær; og du vil bli styrket.
Hver morgen, forny ditt løfte om å forbedre deg selv; vakt og be, og når natten kommer, vil ditt hjerte bli ditt hellige arnested.

Likeledes, alltid forny ditt Guddommelige liv, og du skal alltid hvile stille i den Eviges hjerte når du er våken.
5. Til sist, studer meningen bak de hieroglyfer og emblemer som vår Orden viser deg.
Naturen tilslører sine hemmeligheter, men lengter etter at de skal bli avslørt.

Meditér på dette, og verdsett det du vil finne.

For disse mysteriene er de same, og de er skapt for at Mennesket skulle forstå forholdet mellom Gud, Universet og seg selv.

Slik vil dine Begjær bli fullbyrdet, og din Guddommelige Ånd vil lære deg hvordan du kan smi din egen skjebne.

ARTIKKEL VIII

PLIKT OVENFOR DINE BRØDRE OG SØSTRE.

1. Blant den store mengde av Vesener som befolker vårt univers' fylde, har du valgt, ved en fri Viljeshandling, de Innvidde som dine Brødre og Søstre.

Ved denne handlingen, forsaker du åndelig så vel som moralsk isolasjon, og våkner til å bli del av de Innviddes Broderskap av Menneskeheten.

Fra det øyeblikket hvor du passerer denne terskelen, har alle vesener en hellig rett på din støtte og ditt vennskap.

Spesielt dem som du kaller dine egne.

For sannelig; Menneskeheten er blott én familie, og ingen steder finnes det noen fremmed. Derfor, la din hånd være utstruktet til alle Vesener, i broderskapets oppriktige tegn.

Men, la åpenbaringen av ditt sanne vesen være forbehold dem som du finner verdig.

Naturen følger likhetens lov, ingen sanne distinksjoner finnes noe sted.

Derfor nedverdiger aldri den Innvidde seg til å ofre en annen, hverken utav vinning eller frykt, verken for Mennesker eller statsmakt.

Den profane verden måler et Menneskes verd med profane midler, og segregerer likemenn etter deres verdslige oppnåelser, deres rikdom, eller andre midler som forsynet har gitt dem.

Alt dette er som intet for oss.

Forlat din stolthet, skatter og prydelser ved porten til vårt Tempel, og kom slik du er: for blant oss vil rang alltid utstråles av Dyd.

Trofast til denne loven, er den Innvidde alltid hengitt til arbeidet med å restaurere Menneskehetens Tempel.

2. Skam deg aldri i en ukjentes nærvær. La aldri en fremmed skjemmes foran deg. For alle Mennesker er av nobel byrd, og som en Innvidd, er det din hellige plikt å alltid handle deretter.

Skulle du mislykkes med dette, ville vi sende deg tilbake til verden med din stolthet, hvor du fritt kunne profanere deg selv på verdens scene.

Vær et tilfluktssted og et vern for andre, og den Evige skal bli din bolig for alltid.

Om din broder er i fare, fly til hans nød, og nøl ikke med å gi ditt liv for ham.

Men forvent intet fra dine brødre, selv ikke i den ytterste nød.

Om du er i nød, gi din bror dine skatter, og fryd deg over at du har hatt muligheten til å gjøre sådan.

Om din broder avviker fra veien, kom til ham og vær et speil for det Lyset han bærer i mørket. Vær en støtte for dem som vakler, og løft dem som har falt.

3. Om ditt hjerte skulle såres av fornærmelser, ekte eller innbilte, eller huse hemmelig fiendskap til en av dine brødre; oppløs umiddelbart den skyen som måtte ha oppstått. Påkall den ukjente megleren til hjelp; og be om dens broderlige megling; men tre aldri over vårt Tempels terskel før du har bannlyst alle følelser av hat og hevnlust. For om ditt Tempel ikke er rensset av brødrenes dyder, og helliggjort av deres harmoni, ville du fåfengt kalle på den Eviges navn, og han ville ikke la seg stige ned for å bli din bolig.

ARTIKKEL IX

PLIKT OVENFOR ORDENEN.

1. Når du til sist ble opptatt i din Innviddes selskap, forsaket du samtidig en del av din naturlige frihet, ved den ed som du tok av din egen frie Vilje, om å uopphørlig søke lyset, og å forvare det ukrenket.

For ved denne handling, er du ikke lengre blott en som søker Mysteriet, men du har også blitt dets Vokter.

Ditt engasjement i Ordenen er underlagt dens regel og dens overordnede, men aldri skulle du matte betvile at vårt hierarki er et av velvilje:

Du skylder ingenting til dem som har gått før deg, men alt til dem som kommer etter deg.

Dette er vår åndelige arv.

2. Den loven som du har sverget å opprettholde i nærværet av det du anser for det Helligste, er en enkel og ærbar overholdelse av tillit: å holde hemmelig våre ritualer, seremonier, symboler, og vårt fellesskaps form.

Ta deg i akt for å tro at denne forpliktelsen er mindre hellige en noen annen ed, ord, tanke eller handling som du matte bekjenne deg av, for alle dine handlinger er refleksjoner av din ære og ditt vesens oppreisthet.

Du var, er og vil for alltid forbli et fritt Menneske, men om du bryter den ed du har avlagt, vil du ha sviktet deg selv og ditt Ord til den Evige, som du har påkalt som vitne for ditt hellige løfte.

Frykt hverken straff eller forfølgelse fra oss, men vit at du aldri kan unnsnippe ditt hjertes represalie, eller tapet av dine brødres respekt, som med rette ville kunne erklære deg utro og æreløs.

KONKLUSJON

Om lærdommene som Ordenen presenterer for deg, for å støtte deg på veien til Sannhet og lykke, blir gravert dypt i ditt hjerte, og skulle de åpne det for den Evige hvorfra det stammer, Om de verdifulle maksimene, som vil merke hvert steg på din innviddes ferd, skulle bli transformer av deg til å bli dine egne prinsipper, slik at du selv dikterte dine egne ubøyelige lover for ditt ord og dine handlinger;
Da, O min broder, ville dette være vår største glede, for da vil du i sannhet ha blitt fri!

Du vil ha fullbyrdet din sublime skjebne:

Du vil gjenfinne den guddommelige likhet som var Menneskets rett i sin opprinnelige tilstand.

For dette er religionens mål, og all innvielses hensikt:

At du igjen skulle bli Himmelens mest avholdte vesen, og at evighetens mangfoldige velsignelser ville komme til deg.

Og når du til sist har oppnådd den praktfulle tittelen av å være Hellig, Fri, Lykkelig, og Bestandig, vil du vandre på denne jord som Kongers like, Menneskenes velgjører og som et eksempel for dine brødre og søstre i Menneskehetens broderskap.